

[Freddy Madsen.]

mange små selvstændige erhvervsdrivende er kommet ud i, ikke alene takket være selve markedsmekanismen, men også i kraft af en række af de love, som er gennemført her i folketinget, og som i urimelig grad har tilgodeset de store monopolvirksomheder. Vi finder imidlertid, at der må søges andre veje end dem, der her er foreslået, og jeg skal henvise til, hvad vi sagde om den sag den 21. november 1975 her i salen.

Med hensyn til 180 dages reglen er vi naturligvis tilfredse med det forslag, der nu kommer fra arbejdsministeren. Det er jo en sag, som vi har ført frem, også i en række selvstændige forslag, og vi finder det naturligvis rimeligt, at forslaget gennemføres, og vil naturligvis støtte det.

Vi er også tilhængere af den lempelse, der nu gives med hensyn til ferispørgsmålet, selv om vi finder det beklageligt, sådan som det er sagt i bemærkningerne til lovforslaget, at man ikke har været i stand til at gå videre. Netop i den situation, vi nu forhåbentlig snart kommer ind i, hvor mange, der har været langvarigt ledige, igen kommer ud på arbejdsmarkedet, vil det være en uhyre vanskelig situation, mange kommer i med hensyn til afholdelse af ferie.

Så er der endelig spørgsmålet om 26 ugers bestemmelsen. Vi anerkender naturligvis den lempelse, der ligger heri, og vi vil naturligvis også være med til at støtte dens gennemførelse, men vi må i høj grad beklage, at arbejdsministeren ikke har set sig i stand til at gå videre i den sag. Det er jo således, at efter de opgivelser, der er kommet fra kasserne, var der omkring den 1. januar allerede omkring 1.400, som på daværende tidspunkt var faldet for 26 ugers bestemmelsen, og det skønnes, at i løbet af de kommende 6 måneder vil yderligere 5.000 falde for reglen. I betragtning af, at ingen har tillid til, at konjunkturerne afgørende vil vende inden for det nærmeste års tid, må vi regne med, at selv om vi får denne udvidelse til de 4 år, så vil der være adskillige tusinder, der inden for den kommende periode vil falde selv for den udvidede bestemmelse.

Så kan man jo godt stå her, som det gøres fra fremskridtspartiets side, og tale om, at der må nogen omskoling til. Kunne vi ikke få at vide, hvad det er, disse mennesker skal omskoles til? Så vidt mig bekendt er det

ikke bare nogle enkelte brancher, men stort set alle brancher, som har vanskeligheder på nuværende tidspunkt, således at der ikke findes rimelige muligheder for at anvise disse mennesker arbejde. Det er altså samfundet, som forhindrer, at de får arbejde. Men samtidig med, at man siger, at nu vil man forhindre, at de selvstændige erhvervsdrivende skal over på det sociale system, så anerkender man altså, at folk, der godt vil arbejde, og som har muligheden for det, men som man ikke kan skaffe noget arbejde, skal henvises til det sociale system. Det finder vi er en absolut urimelighed.

Det fremføres også nu fra radikal side, at så må der sættes nogle beskæftigelsesarbejder i gang. Der er næsten ingen grænser for, hvad man vil gøre af den slags ting, når det ikke er det, der er til debat her i tinget. Vi har jo fremsat forslag om, at sådanne beskæftigelsesarbejder skulle gennemføres, bl. a. inden for miljøområdet. Da erindrer jeg ikke at vi fik nogen særlig tilslutning, heller ikke fra det radikale venstre. Det er ikke bare de smukke ord, det drejer sig om, men det er faktisk også, når tingene er til debat, at ville være med til at gøre noget ved sagen.

Jeg kan som sagt ikke forstå, at arbejdsministeren ikke har fremsat forslag om 26 ugers reglens afskaffelse. De kræfter, der har været i gang i fagbevægelsen og i arbejdsløshedsbevægelsen, og som har været overordentlig betydelige, har jeg indtrykket af i og for sig har rokket noget ved den indstilling, som de forligspartier, som socialdemokratiet er sammen med i denne sag, har haft tidligere. Jeg vil gerne spørge rent ud, om det er arbejdsministerens egen indstilling, at det er forkert at ophæve 26 ugers reglen, om det i virkeligheden er socialdemokratiet, der i denne sag forhindrer, at det sker.

Jeg kunne også have tænkt mig, at forslaget var mere omfattende. Som bekendt findes der, så vidt jeg kan skønne, her i salen et flertal, hvis socialdemokratiet vil være med, for, at anvisning og kontrol skal tilbage til fagbevægelsen. Det var i og for sig noget, der hørte med i denne buket, og jeg kan kun beklage, at det ikke er kommet med.

Vi vil som sagt ud fra disse betragtninger tage stilling til sagen i udvalget. Vi vil komme med ændringsforslag, der ikke vil